

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1204

гр. Варна , 01.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, XI СЪСТАВ в закрито заседание на първи април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай С. Стоянов

като разгледа докладваното от Николай С. Стоянов Гражданско дело № 20203100103481 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Р.С..

С няколко поредни разпореждания на съда производството е оставено без движение и на ищеца са дадени задължителни указания за отстраняване на нередовности на исковата молба.

Последно с разпореждане от 04.03.2021г. производството е оставено без движение, като на ищеца са дадени задължителни указания за отстраняване на нередовности на исковата молба. Указанията са дадени за пореден път, поради ненадлежащото им изпълнение с предходни уточняващи молби, като с оглед на това е изрично посочено, че възможността за коригиране на нередовностите е последна. Разяснени са и последиците от поредно ненадлежащо изпълнение.

Съобщението е връчено редовно на страната на 12.03.2021г.

На осн. чл.60, ал.4 ГПК, предоставеният на страната срок за изпълнение се явява изтекъл към момента, считано от момента на уведомяване, видно от призовките по делото.

До изтичане на срока е подадена една молба с вх. №5338/22.03.2021г. по пощата (в срок). С нея обаче само са преповторени (копирани) различни абзаци от предходните уточняващи молби, без да са внесени от ищеца никакви нови или конкретни уточнения по дадените указания.

Поради изложеното съдът намира, че в предоставения на ищеца срок не са изпълнени указанията на съда и на осн. чл.129, ал.3 ГПК производството по делото следва да бъде прекратено.

За пълнота следва да се посочи, че съобразно чл.127, ал.1, т.4 ГПК част от изискванията за редовност на исковата молба е изложение на конкретни и точни фактически твърдения, на които се основава предявения иск. Приема се от съдебната практика и от правната доктрина, че се касае за ясни твърдения за конкретно настъпили факти, които съответстват на съставомерните елементи от фактическия състав на предявеното за защита субективно право. Във връзка с това обстоятелствата по чл.127, ал.1, т.4 ГПК не следва да бъдат абстрактни или декларативни, а следва да са ясни, конкретни и индивидуализирани. Само така възведеното за защита субективно право ще бъде коректно посочено и ще може да се гарантира правото на защита на ответника, защото последният се брани в гражданския

процес първо по фактите, а после по правото. Затова ако просто се декларира наличието на определено вещно, облигационно или друго право в полза на ищеца, исковата молба ще е нередовна. Така например ако по вещен иск се твърди просто собственост по давност в определен период, без да са въведени конкретни твърдения кога и как е установено владението, как е поддържано то във времето и какво е било отношението на ищеца и ответника към това – исковата молба ще бъде нередовна. А например по осъдителен иск за парична сума се твърди просто вземане на ищеца за съответната сума въз основа на определен договор, без да са въведени конкретни твърдения кога и как е сключен той, какви са основните задължения на страните по него, кога и как ищецът е изпълнил своите и кога и как ответникът е следвало да изпълни неговите, но не го е направил – исковата молба също ще бъде нередовна.

В настоящия случай ищецът трайно поддържа и преповтаря във всички свои молби по делото декларативните си твърдения, че „като създадел на 1500 статии, постове и коментари във форум “indigota.com”“ (от които посочва само 3 броя за период от над 7 години) и че „като ангажиран с компилиране на базата данни, събиране, подбор, подреждане и редакция“ (без да посочва каквито и да е конкретни по момент, характер и др., свои действия в тази насока), бил станал носител на авторски права върху цялата база данни на форума. По елемента от чл.11 ЗАПСП вр. чл.93б, ал.2 ЗАПСП „същественост в количествено или в качествено отношение“ не излага нищо. При тези твърдения всъщност ищецът единствено абстрактно декларира извършване на записани в ЗАПСП видове действия, което не може да обоснове процесуалната му легитимация по иска.

Аналогична е ситуацията и досежно сочените нарушения на ЗАПСП от ответника, настъпили през и след 2014г. – сочи се единствено факта, че било „регистрирано от ответника ново търговско дружество с намерение да ползва база данните от “indigota.com”, без да сочи обаче кога и как конкретно и реално е било осъществено това „незаконно ползване, копиране, възпроизвеждане и разпространение“, освен оскъдно препращане към 6 книги, но и тук без да се обяснява кои материали от форума са били възпроизведени съответно в тях. В добавка няма и други конкретни данни за вида и обема нарушение на правата на ищеца по ЗАПСП.

Аналогична е ситуацията и досежно специфичната защита, която ищецът се домогва да получи по чл.95б от ЗАПСП – моли се за „изземване от ответника и предаване на ищеца на бази данни, предмет на делото“ без да се изясняват изобщо (или поне родово определено) вещи, носители, екземпляри, сървъри и други обекти на защитата по чл.95б от ЗАПСП. За „изземване от виртуални облаци, на които е възможно и да са база данните“ дори не следва да обсъжда в насока конкретност на искането.

Към всичко изложено прави впечатление и че във всичките си молби се подхожда с искания за изясняване на фактически твърдения и обстоятелства, чрез способности за събиране на доказателства по ГПК, което е недопустимо, тъй като доказателствата по ГПК служат за установяване или не на вече въведени фактически твърдения.

В заключение по изложените причини съдът намира, че не са изпълнени в цялост и надлежно указанията по чл.127, ал.1, т.4 ГПК, което предполага и прекратяване на производството, на осн. чл.129, ал.3 ГПК.

Настоящият съдебен състав е напълно наясно, че една част от съдебната практика възприема не толкова стриктно тълкуване на нормите на чл.127-128 от ГПК в контекста на последиците по чл.129, ал.3 ГПК. Но тъй като личното и вътрешно убеждение на съдебния състав е за прецизност и съдържателност на исковата молба, поне до степен да бъде опосредена защитата на ответника и да може да бъде изготвен коректен доклад по чл.146 ГПК, в качеството му и на първоинстанционен съд, настоящия състав преценява оправдано прекратяване на делото поради гореизложените съображения относно редовността.

Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. №**3481** по описа на ВОС за **2020г.**, 11-ти състав, на осн. чл.129, ал.3 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна, от ищеца, в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____